

SEVİL KARACIKFMV ve Işık Okulları
Kültür Sanat Yöneticisi

POLAT HOLDİNG YÖNETİM KURULU BAŞKANI ADNAN POLAT

Bu sayıdaki konuğumuz, önce Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti'nde, şimdi ise Feyziye Mektepleri Vakıf yönetiminde görev yapan 1971 yılı Işık Lisesi mezunu, Polat Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Adnan Polat... Söyleşimize Işıklı yıllarla başladık.

FMV Işık Okulları ile tanışmanız nasıl oldu?

İlkokulu Nişantaşı'nda, Selim Sırrı Tarcan İlkokulunda okudum. Işık Lisesi de ilkokulum ve evime çok yakındı. Mezun olduktan sonra Işık Lisesine girmek istedim, ailem de destekledi.

Okul yıllarından kalan anılar mutlaka vardır, arkadaşlıklar nasıldı?

Bizim zamanımızda abiler ablalar, abilik ablalık yapmıyor, küçükleri eziyorlardı. Bir gün bu büyük abilerden, 10. sınıftan bir abi topumuzu almıştı ve geri vermemişti. Ben de bir güzel dövmüştüm onu. O zaman da bana bir isim takmışlardı ama onu söylemeyeyim şimdi. Büyüklerin küçükleri dövmesini yasaklamıştım. Çocukları da tembihlemiştim, sizi biri döverse gelin bana şikayet edin diye. Lakabım dolayısıyla da küçüklerime ve arkadaşlarıma sahip çıkardım hep, herkes korkardı benden.

O yıllarda beraber olduğunuz arkadaşlarınızla görüşüyor musunuz?

Tabii ki çok sık olmasa da görüşüyoruz. Güzel arkadaşlıklarımız vardı. A, B, C diye üç sınıf başlamıştık okula. 120-130 talebe olarak başlamıştık ama sonunda 60 talebe olarak bitirebildik okulu. Işık Lisesi, zor ve disiplinli bir okuldu. Sınıfta kalınca hemen gönderiyorlardı. Disiplinli bir okul olmasının yanı sıra iyi bir eğitim yuvasıydı okulumuz, hocalarımız da çok iyiydi.

Üniversite yıllarınızla devam edelim. Lisans ve yüksek lisans için ABD yılları... Ne kadar kaldınız orada, o yılları biraz anlatabilir misiniz?

Işık Lisesinden mezun olduktan sonra dilimi geliştirmek ve A level almak için bir seneliğine Londra'ya gittim. Ancak bana uymadı, lisede okuduklarımızı tekrar okuyorduk. O yüzden Amerika'ya gitmeye karar verdim. 1972 yılı sonlarında ABD'ye gittim. Amerika'da business ve marketing okudum. Önce bir yıl New York Üniversitesinde okudum fakat o dönemlerde, özellikle Işık Lisesinden mezun olup Manhattan'da yaşamak, hele benim gibi muhafazakâr ve disiplinli bir aileden geliyorsanız, insanın biraz dağılmasına sebep oluyor. Böyle olunca ben yine New York Long Island Üniversitesine transfer oldum. Böylece Manhattan'ın hem yakınındaydım hem de uzağında. Üniversiteyi burada bitirdim. Burada iş idaresi bölümünden mezun oldum.

Babam, 4 yıllık üniversite hayatım için toplu para ayarlamıştı bana. Tabii ben o parayı bir yılda bitirdim. Geri kalan 3 yıl için de para isteyemedim ailemden. Futbol oynayarak okuldan %50 burs aldım ve haftada 4-5 gün barmenlik yaparak okudum. Aileme bu paranın bittiğini hiç hissettirmeden üniversiteyi bitirdim. Barın arkasında öğrendiklerim, üniversitede öğrendiklerimden çok daha fazlaydı açıkçası.

İş hayatına geçişiniz nasıl oldu ve en önemlisi buradaki başarınızın altın kurallarını aktarır mısınız? Bu başarıda aile fertleri ile birlikte el ele çalışmanın mutlaka katkıları olmuştur diye düşünüyorum.

1976 yılı sonunda üniversiteyi bitirince İstanbul'a döndüm. Önce İngiltere'ye, sonra Amerika'ya gitmişim ve yurt dışında üniversite bitirmişim. Kendime güvenim tamdı. Zannediyordum ki üniversiteyi bitirdim, şirketimizde üst düzey yönetici olacağım. Elbette olmadı. O zamanlar sadece inşaat şirketimiz var. Nişantaşı'nda, Maçka'da ve Şişli'de inşaat yapıyoruz. Babam beni ilk olarak şantiye şefine yardımcı olarak işe başlattı. Yaklaşık 10 yıl şantiye şefinin yanında yardımcı olarak çalıştım. Haftanın 7 günü çalıştığım çok yoğun bir çalışma dönemim oldu. Çok şey öğrendim. İşe mutfağından başladığınızda, başarı tesadüf olmuyor. Arada, 1979 yılında askere gittim. Tesadüfen, bir "Polat" olarak Polatlı'da topçu olarak yaptım askerliğimi. Sonra tekrar inşaatlara döndüm.

"Polat Holding Sanayi Grubu"nun yönetimini üstlendikten sonra grubu uluslararası boyuta taşıdınız. Çok farklı alanlarda başarılar, başkanlıklar...

İnşaatlarda çalışmaya devam ederken 1982'de Ege Seramik bünyesinde çalışmaya başladım. Fiilen işin yönetimini üstleniyordum. O dönemki ekip, aşağı yukarı yıllık 300 bin m² üretim kapasitesi olan fabrikanın kapasitesini, 8 senede 25 milyon m²'ye çıkarttı. Kapasite açısından dünyadaki 9'uncu büyük üretici olduk. İşte o zaman yurt dışında okumanın faydalarını gördük. Yurt dışında çok rahat hareket edebildik, şirket kurduk, ihracatımızı artırdık ve uluslararası bir firma olduk. Yurt dışı

Adnan Polat'ın okul yılları

fuarlara katılmaya başladık. Sonra şirketimizi halka arz ettik. Halka arz için 2 yıl babamı ikna etmeye çalıştım. Bu arada ürün gamını tamamlamak üzere vitrifiye fabrikası kurduk. Yeni baştan organizasyon, şirketin yapılanması, tanıtımı, imajı bunlar üzerine daha yoğun çalışıyorduk.

Ege Seramik, öyle bir noktaya gelmişti ki dünyadaki en büyük üreticilerden biriydi ama ismi çok bilinmiyordu tabii. Çok büyük reklam kampanyaları ile ancak adımızı Türkiye'ye duyurabileceğimi söylüyorlardı. Bir gün yolda giderken radyoda Pavarotti çalıyordu, onu dinliyordum. Pavarotti o zamanlar dünyanın bir numarası. Tamam dedim, böyle bir megastarı getirirsem herkes Ege Seramik ismini öğrenir. Pavarotti'yi ikna ettik, anlaştık Türkiye'ye getirmek için. Bütün gazetelerin ilk sayfaları Pavarotti ve Ege Seramik. Ondan sonra da diğer megastarların yolu açıldı diyebiliriz.

Sonrasında Türkiye Seramik Federasyonunu kurduk. 2002'de Türkiye Seramik Federasyonu Başkanı oldum. Seramik Federasyonu öyle bir hâle geldi ki inşaat malzemeleri satanları da federasyona aldık. Bizlerle direkt çalışanlar, bize ürün ve hizmet satanları da çalışanlar grubuna dâhil ettiğinizde 200 bin kişiye istihdam sağlayan bir sektör oldu seramik.

Bu arada ben 1996'dan sonra ise ağırlıklı olarak sanayi ile ilgilendim. Sanayi ile bu derecede yoğun ilgilenmemin benim açımdan olumlu tarafları oldu. Sanayide, yatırımdan başlayarak ürün geliştirmeye, teknolojiye, lojistiğe, satın almaya,

ithalattan ihracata kadar aklınıza gelebilecek her işle uğraşmak durumunda kalıyorsunuz. Hâliyle çok yönlü olarak yetişiyor ve geliyorsunuz.

Belli bir büyüklüğe eriştikten sonra çatı şirket ihtiyacı ortaya çıkıyor. Biz de; babam, ben ve kardeşim holdingimizi kurduk. 2000'li yıllara doğru artık kadrolarımız çoğaldı, sanıyorum toplam 5000 çalışana ulaştığımız.

Tabii bir de enerji işimiz var... Yaklaşık 15 yıl öncesi, tesadüfen bir gün Çeşme'de bir arkadaşımın evinde otururken aniden elektrikler kesildi, her yer kapkaranlık. Bizim oturduğumuz evde elektrik var sadece. Jeneratör zannettim, meğer rüzgâr pervanesi varmış. Arkadaşımın babası mühendisti. Kendisi bir atölyede yapmış bunu. Rüzgârdan elektrik üretiyorlar. Çok merak ettim ve başladım hemen araştırmaya. Türkiye'nin rüzgâr enerjisi potansiyelini araştırdım ve hemen bunu projelendirdik. Rüzgâr enerjisi yatırıma böylece başlamış olduk. Polat Enerji, şu anda Türkiye'de sektör lideri. Türkiye'nin daha bu alanda gideceği çok yol var. Şu anda yatırımlarımıza hız kesmeden devam ediyoruz.

1992'de de otelciliğe girmeye karar verdik. O dönemler Türkiye'nin otel ihtiyacı çok büyüktü. Ve Marriott Grubu ile bir ortaklık yaptık. Onlar işletmeciliğini üstlenecekti, ilk otelimizi Yeşilköy'de açtık. İkinci otelimizi, doğduğumuz topraklara katkı olsun diye Erzurum'da açtık. Bu otelle birlikte Palandöken'in de kaderi değişti diyebiliriz. Üçüncü otelimiz de Barbaros Bulvarı'nda...

İş yoğunluğunuz bir tarafa, Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti üyeliği ardından şimdi de Feyziye Mektepleri Vakfı Yönetim Kurulu üyesi olarak mezun olduğunuz okula gönüllü olarak hizmet veriyorsunuz. 24 saat size nasıl yetiyor?

Tabii ki 24 saat bana yetmiyor. O yüzden de çok fazla derneğe üye değilim, olmak da istemiyorum. Uzun yıllardır TÜSİAD'a üyeyim, şimdi de Işıklı biri olarak Feyziye Mekteplerinde elimden geldiğince faydalı olmaya çalışıyorum. Önce Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti'nde, şimdi ise Feyziye Mektepleri Vakfı yönetiminde görev yapmaktan son derece mutluyum.

Galatasaraylılık ve Galatasaray tutkusu desek, okul yıllarında mı başladı bu ilgi?

Galatasaray tutkum hep vardı ama rahmetli Metin Oktay, beni Galatasaraylı yapmıştı. Biz Mecidiyeköy'de, eski Ali Sami Yen'in yanındaki çadırın olduğu alanda top oynardık, o da bize futbol oynamayı öğretirdi. Metin ağabeyi çok severdik, hayrandık ona. Galatasaraylılığımız iyice pekişti. Hayat tesadüflerle dolu. Ali Sami Yen Stadi ilk açıldığında 9-10 yaşındaydım. Cebimizde paramız yoktu. Stada, maçlara parmaklıklardan gizlice girmiş-tik. 2011 yılında da o stadi yıkmak bana nasip oldu. Yaklaşık 48 sene sonra... Yeni stat yapınca eski stadi yıkmak da benim kaderimde varmış diyelim. Orada bizim çok anımız var.

1992-1996 yılları arasında Alp Yalman başkan, ben başkan yardımcısıydım. Bu dönemde birçok şampiyonluk gördük ve en önemlisi takımı ekonomik açıdan da en üst seviyede bıraktık. Bundan sonraki dönemde (2006-2008), Özhan Canaydın başkan, ben de başkan vekiliydim. 2008-2011 yılları arasında ise Galatarasay Spor Kulübü Başkanı oldum. Takımın o dönem önceliği, sportif başarıdan daha çok, ekonomik düzelme ve tesisleşme idi. Biz de öyle yaptık. 55 bin kişilik Türk Telekom Arena'yı yaptık. Takımın gelirlerini, büyük bir mücadeleden sonra, 60 milyon dolardan 200 milyon dolara çıkarttık. Çok

güzel bir dönem geçirdik. Tribünlerden gelen biri olduğum için, tribünlerde de sevilen biri oldum.

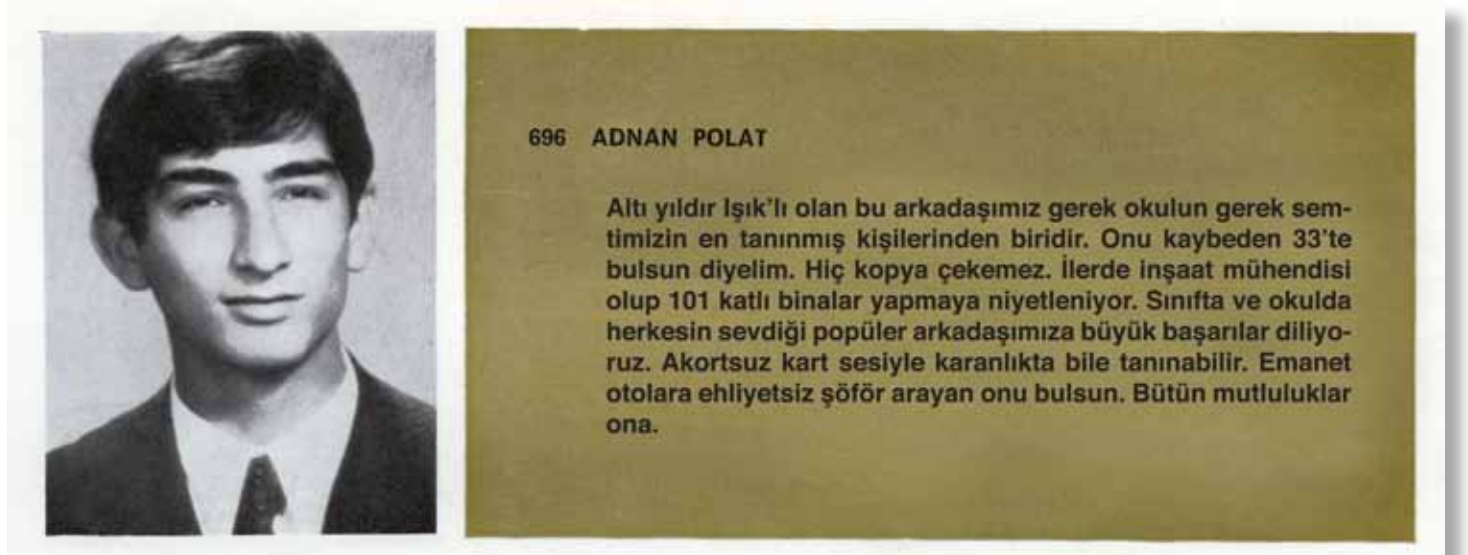
Okul yıllarına dönersek kardeşlerinle birlikte Işık'ta yıllarınız geçti... Okul yıllarına ait anılar hafızalardan silinmiyor. Nasıldı Işıklı yıllar? Silinmeyen anılar, arkadaşlar ve öğretmenlerden bize aktarmak istedikleriniz var mı?

Birçok anı biriktirdik elbette. Yazsak kitaba sığmaz. Aklıma ilk gelen anım; o dönemde okul müdürümüz Sacit Bey ve Başmuavin Şükrü Baba ile ilgili... Herkes onlardan korkardı. Bir gün kantine indiğimde, fiyatların çok arttığını gördüm ve bunun haksızlık olduğunu düşündüm. Öğle arasında bizim sınıftan 3-5 arkadaşımı toplayıp kantinin önünde durduk ve satın almalarını yasakladık, fiyatlar yüksek diye boykot ettik. Sonra baş muavin bizi müdürün odasına götürdü. Müdür Bey de bizi ciddi bir şekilde azarladı tabii.

Niye böyle bir şey yaptığımızı sordu, biz de anlattık. Bizi dinledikten sonra, "Şimdi çıkın Nişantaşı'nı gezin, eğer kantinde satılanların daha ucuzunu bulursanız biz de o fiyata satarız." dedi. Biz de gittik gezdik, bizim kantinden daha ucuzunu bulamadık. Ama Müdür Bey gene de fiyatları indirdi. Işık Lisesinde ilk boykot o zaman yapıldı diye düşünüyorum.

Bir Işıklı olarak, anaokulundan üniversiteye kadar eğitim gören Işıklılara tavsiyeniz ne olur?

Bizim okulumuzun tek eksiği, bütün mezunlarımızın bulunduğu bir platformunun olmaması. Bütün Işıklıkların birbirleri ile iletişimde olup sinerji yaratması lazım. Bir platform kurmamız gerekiyor. Okuldan ayrılanlar, okulunu unutmamalı. Hepimizin üzerinde Işık'ın çok büyük payı var. Işıklı yıllar görmek istiyorsak birbirimize her zamanki gibi destek olup okulumuzu asla unutmamız lazım.

696 ADNAN POLAT

Altı yıldır Işık'lı olan bu arkadaşımız gerek okulun gerek semtimizin en tanınmış kişilerinden biridir. Onu kaybeden 33'te bulsun diyelim. Hiç kopya çekemez. İlerde inşaat mühendisi olup 101 katlı binalar yapmaya niyetleniyor. Sınıfta ve okulda herkesin sevdiği popüler arkadaşımıza büyük başarılar diliyoruz. Akortsuz kart sesiyle karanlıkta bile tanınabilir. Emanet otolara ehliyetsiz şöför arayan onu bulsun. Bütün mutluluklar ona.